

Turens siste etappe gikk i det obligatoriske påskeregnet med slaps, skodde og herlig bakglatte ski. Snart åpnet Stjørdalen seg foran oss og ikke lenge etter entret våre to følgesvenner toget på Meråker stasjon.

Målet var nådd. En herlig påske var over, og vi dro hjem for å hvile ut.

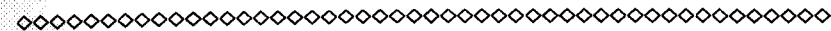
To høgskolestudenter, Erik Skjerven og Hans Haug, ba før påske om forslag til en skitur langs grensen i Nord-Trøndelag. Ruta ble gitt og karene drog i vei. Da de kom hjem, syntes de turen var så god at de *uoppfordret* sendte oss foranstående artikkel og fotografier. Slik skal det være. Redaksjonen takker for artikkelen og bildene og legger til et ønske om at disse studentenes eksempel må bli et folgeverdig eksempel for andre turgåere.

Sekretæren.

«Påskestemning».

Are Miltgård

HARKROKEN 16. DESEMBER 1952

Av Reidar Jørgensen

De skiftende styrer har vel alle forsøkt å minnes vår forenings stiftelsesdag, den 16. desember. Ved de mere runde tall ble det gjerne festmøter i store lokaler — mange innbudne og mange taler — møter vi minnes med stor glede.

Da foreningen fylte 65 år, den 16. desember 1952, innbød formannen og hans frue styret og funksjonærene til en meget hyggelig aften i deres vakre hjem, Harkroken, ved Ferstad. Det ble en aften som alle deltakere vil minnes i mange, mange år. Selvfølgelig ble det også da laget en sang, og denne synes jeg bør komme på trykk.

Sekretæren.

Mel.: Dypt i bondens ager. .

*14 glade fjellets menn
samlet er til fest igjen.
T.T. 65 år —
fært som tida går.*

*Ikke lov å skryt' i kveld,
skryte gjør vi likevel.
Formann' vår som er så vis
han skal ha vår pris.*

*Arne er en listig rev,
skaff'er pæng' med munn og brev,
tusen her — titusen der,
klart vi har deg kjær.
Direktorat og hotellfond,
feriefond og bankelån —
hvem kan tigge uten skam?
Bare, bare h a m !*

*Hytter gror som paddehatt
alle steds hvor du tar fatt —
turistan dæm kjæm i flokk,
kan'ke takk dæ nokk.
Hobby'n din er skinn og lær.
T.T. er din hjertenskjær.
Arne — med de høye mål
du skal ha en skål. —*

*Visa er'ke slutt ennu,
Arne har ei prektig fru,
traver trofast som en kar
i hans fotefar.
Jamen tror jeg at hun kan
settes som hans l i k e m a n n.
Skål for T.T.s gode fé!
(Ikke fe, men fé)!*